

Dit voorstel is precies waarvoor kamerlid Pieter Omtzigt keer op keer voor waarschuwt: kamerleden roepen iets, ambtenaren knutselen halsoverkop iets in elkaar, de regering presenteert op basis daarvan een wetsvoorstel waarvan niemand zich afvraagt hoe dat in de praktijk gaat werken en de kamer stemt daar zonder verder nadenken mee in.

Waar kan het in/met dit wetsvoorstel allemaal fout gaan?

- Er worden ergens 3 mensen besmet. Nadat deze mensen zelf verschijnselen vaststellen laten ze zich testen en komt er kennelijk een positieve uitslag. Dan zijn we 5 tot 15 dagen verder. Volgens de GGD is dan die plaats/gebouw de besmettingsbron. Het hoeft niet eens vastgesteld te zijn, alleen maar aannemelijk. Dat is natuurlijk niet waar, de mensen die de besmetting teweegbrachten zijn daar allang niet meer. Zij zijn of in quarantaine, opgenomen (waarschijnlijk nog niet) of allang weer beter. Toch moet die plaats kennelijk gesloten worden. In de toelichting wordt wel over voorwaarden gesproken maar die worden de regel daarna alweer overruled door de mogelijkheid van sluitingsadvies door de GGD. Dit lijkt meer op een strafmaatregel dan op een voorzorgmaatregel. (Komt "handgranaat aan de deur van een shisa lounge hangen, burgemeester geeft sluitbevel, concurrent mooi 30 dagen uitgeschakeld" misschien bekend voor?)
- In de motie van 21 januari wordt gevraagd '*..om met spoed een wettelijke grondslag te creëren om bij het niet-naleven van coronamaatregelen, waardoor een bronbesmetting ontstaat, te kunnen reageren met een tijdelijke sluiting van het bedrijfspand.*' Ook dat klinkt meer als sanctie dan als voorzorg. In de toelichting wordt daar nog aan toegevoegd dat '*..er geen causaal verband behoeft te worden aangetoond tussen het niet-naleven van maatregelen en het ontstaan van de uitbraak.*'
- In de bespreking van de hoofdlijnen van het voorstel onder 2.1 Doelstelling worden een drietal harde voorwaarden genoemd. In de verdere uitleg worden die echter onmiddellijk vervangen door aannames, veronderstellingen en meningen. Bewijzen zijn kennelijk niet nodig. Oorzakelijke verbanden zijn niet nodig.
- Onder punt 2.2 wordt een fantastisch verhaal opgehangen waarom overheidsloketten niet onder deze wet gesloten zouden kunnen worden en dus dit voorstel niet daarop niet van toepassing zou zijn. Kijk ons eens belangrijk zijn. Ieder aangevoerd argument is net zo geldig voor de winkelier die niet open mag. Als de overheid in de fout gaat moet de sanctie net zo goed toegepast worden en zoniet dan ook niet voor de burger.
- Een van de gegeven voorbeelden is: '*Burgers moeten voorts te allen tijde over een geldig legitimatiebewijs kunnen beschikken, omdat de wet hen verplicht om zich (in specifieke situaties) te legitimeren.*' Nee meneer/mevrouw de wetgever, de burger hoeft zich niet te legitimeren. U moet zich tegenover ons kunnen legitimeren, wij hoeven alleen maar een identificatie bewijs te tonen. Toch leuk dat de wetgever zijn eigen wetten niet kent, maar als burger word je wel geacht 'de wet' te kennen. Dit is precies waar Pieter Omtzigt zich zo druk over maakt.
- Onder punt 2.3 Reikwijdte worden ondermeer de uitzonderingen besproken. Aan de onder Grondwetsartikel 6 2° lid genoemde uitzonderingen ga ik mijn vingers niet branden, dat

mogen anderen doen. Woningen zijn wel uitgezonderd gelukkig. Maar wat nou wanneer volgens de GGD redenatie aangetoond kan worden dat in de lift of de hal van mijn flatgebouw 3 mensen besmet geraakt zijn? Met dit wetsontwerp in de hand zou ik als burgemeester weliswaar niet de woningen kunnen sluiten maar wel het hele gebouw. Dat is tenslotte geen woning maar een commercieel gebouw met als doel het verhuren van woningen. Precies zoals ze in Wuhan deden, centrale voordeur dichtlassen en mensen via balkons eten omhoog laten hijsen, als dat al kwam. Ik weet wel dat het niet de bedoeling is maar de letter van deze wet laat het toe en dus zal er op zeker moment een burgemeester zijn dit gebruikt om een aantal lastige burgers in toom te houden. Mission creep anyone?

- En daarmee kom ik aan het punt dat er veel te grote bevoegdheden in handen van burgemeesters gelegd wordt zonder dat enige direct verweer mogelijk is. Zelfs met alle beperkingen en 'garanties' die in art. 3 en 4 beschreven worden blijft het gewoon afhangen van de inschatting van de BM. Die beslissingen zijn altijd uit voorraad maar het verweer ertegen neemt maanden zoniet jaren (tenzij je Rutte heet natuurlijk) en dan is de schade allang aangericht.

Verder zit er nog een tegenspraak in de berekening van de maximale sluiting zoals in de uitleg van 2.1 add 3 die op incubatietijd + 10 quarantaine = 25 kan uitkomen en wat in de Artikelsgewijze toelichting wordt gezegd. Daar staat onder Artikel 1 onderdeel B namelijk: *'De sluiting geldt voor een periode van ten hoogste tien dagen'*. Welke van de 2 is het nou?

Mijn advies is: als deze wet echt nodig is ga er nog eens goed met de stofkam doorheen, dat zou wel eens de nodige rechtszaken kunnen schelen.